

Deze rubriek wordt verzorgd door de Lappersfort Poets Society, een kring van dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de aarde in poëzie heeft gegoten. Ze nemen het op voor het Lappersfortbos en alle bedreigde bossen en wouden. Hun stem fluistert zich een weg naar het oor van de wereld.

www.poeziebos.be – www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php

David Troch

David Troch is Gents stadsdichter op rust en coördinator vorming bij Creatief Schrijven. Zijn poëzie werd bekroond met o.a. de Herman de Coninckprijs voor het beste gedicht en de Turing Nationale Gedichtenwedstrijd en vertaald naar het Engels, Frans, Spaans, Roemeens en Perzisch.

Meer op www.davidtroch.be.

het golft en het golft

het golft en het golft maar over ons heen. hoe wij ook draaien
en keren. as om as om as. hitte haakt zich onder onze huid vast,
doet ons bloed koken, duwt onze ogen meedogenloos open.
het golft en het golft en hoe rapen wij slaap bijeen nu wij zieltoegen?
vakkundig wentelen wij ons in zelfbeklag. de koelkast, het verdorde gras,
een luchtmatras in bad, wij moeten veel verder verkassen dan dat.
alaska? alaska! dat wij nog genegen raken aan de koelste staat van amerika.
edoch, het golft en het golft en het golft en wij lijken te lam geslagen
om te handelen, verdampen zelfs niet langer. intussen kennen wij amper
andere verlangens dan dat een engel eens goed pist en deze hellenacht blust.

de leegte

de leegte heeft er schoon genoeg van. stram
van het lange liggen kruipt ze onder het tapijt
uit. moeizaam komt ze overeind, slaat lagen
stof van zich af, stelt scherp. de leegte moet
het huis uit. ze morrelt aan de deur, vergeefs,
danst zichzelf dan maar door het sleutelgat.
eens op straat zuigt de leegte de longen vol
en verspreidt zich slinks. ze heeft ons binnen
de kortste keren omsingeld. staalhard staart
ze ons aan, dwingt ons de ogen neer te slaan,
in te binden. de leegte heeft niks te verliezen.

de druppel

ziehier, de druppel.

in de druppel balt ons bestaan zich samen.

dan hangt hij hoog, dan laag in de lucht

de zwaartekracht te jennen.

het is moeilijk te zien wat er in de druppel omgaat,

ook als we hem met loep of lantaarn benaderen.

we moeten ons er met een list toegang toe verschaffen,

wat kantelde rechttrekken, elke vrije val stuiten.

raakt de druppel de rand van een emmer,

spatten we verscheidene kanten op.

Uit: een geweldige liefde, stadsgedichten 2014-2016, Poëziecentrum, 2016.